

Niepubliczne Przedszkole Parafialne
im. Świętego Michała Archanioła
ul. Kościelna 6
36 - 060 Głogów Małopolski

CEL NIEPUBLICZNEGO PRZEDSZKOLA PARAFIALNEGO im. Św. Michała Archanioła w Głogowie Małopolskim

Celem naszego przedszkola jest przekazywanie naszym wychowankom chrześcijańskiej wizji świata i wychowanie do chrześcijańskiego systemu wartości. Przy współpracy rodziców i lokalnego środowiska chcemy stworzyć takie warunki, aby dzieci mogły się czuć bezpiecznie, rozwijać fizycznie, umysłowo i duchowo.

Z uwagi na katolicki charakter przedszkola we wszystkich grupach wiekowych wychowanie religijne jest integralnie związane z realizacją podstawy programowej.

Zgodnie z naszym charyzmatem, w pracy z dziećmi zwraca się szczególną uwagę na dzieci potrzebujące większej pomocy, pozbawione odpowiednich warunków rodzinnych, oraz w jakikolwiek sposób zaniedbane i ubogie. Takie też dzieci mają pierwszeństwo w przyjęciu do przedszkola. O przyjęciu do przedszkola decyduje kolejność zgłoszeń z uwzględnieniem wyżej wymienionych sytuacji.

Większość rodziców wybierając to przedszkole kierowała się tym, że jest to przedszkole katolickie, w którym wychowanie będzie oparte na wartościach chrześcijańskich. Niektórzy swój wybór oparli na opinii innych, bądź na własnym przekonaniu, że siostry zapewnią ich dzieciom bezpieczeństwo, właściwą opiekę i dobre wychowanie.

Przedszkole zapewnia dzieciom:

- Opiekę
- Wychowanie w duchu wartości chrześcijańskich
- Uczenie się tworząc warunki umożliwiające osiągnięcie „gotowości szkolnej”.

ZADANIA OPIEKUŃCZE, WYCHOWAWCZE I DYDAKTYCZNE NAUCZYCIELA

Kadrę Przedszkola stanowią siostry ze Zgromadzenia Sióstr Świętego Michała Archaniota (Michalitki) oraz osoby świeckie. Pracownicy mają obowiązek sumiennie i starannie wypełniać powierzone obowiązki i zadania, przestrzegać punktualności i ustalonych godzin pracy, przestrzegać ustalonych na danym stanowisku przepisów prawnych i regulaminowych, dbać o mienie i bezpieczeństwo placówki.

Od zatrudnianych osób świeckich, oprócz kwalifikacji zawodowych i pedagogicznych, wymaga się wysokich kwalifikacji etycznych i moralnych.

Zadania nauczyciela:

- Praca wychowawczo – dydaktyczna i odpowiedzialność za jakość i wyniki pracy oraz za bezpieczeństwo powierzonych dzieci
- Prowadzenie obserwacji pedagogicznej mającej na celu poznanie potrzeb rozwojowych dzieci oraz stymulowanie i wspieranie rozwoju
- Wykorzystanie literatury i artykułów pedagogicznych i religijnych, ułatwiających organizowanie i planowanie pracy z dziećmi w zajęciach indywidualnych i grupowych
- Poszukiwanie nowych form współpracy i porozumienia się z rodzicami, aby zachęcać do aktywnego uczestnictwa w działaniach podejmowanych przez przedszkole
- Współpraca ze środowiskiem rodzinnym dziecka, integracja wychowania w domu i w przedszkolu w celu ujednoczenia działań wychowawczych
- Nawiązanie kontaktu z rodzinami dzieci i organizowanie imprez z ich udziałem
- Uczestnictwo w różnych formach doskonalenia zawodowego, organizowanego przez Kuratorium i Kościół
- Kontynuacja studiów pedagogicznych
- Zapoznanie się nauczycielek z „Kartą Nauczyciela”, „Konwencją Praw Dziecka”, „Ustawą o Oświacie”

RODZAJE KONTAKTÓW Z DZIECKIEM

- ❖ Wdrażanie dzieci do samoobsługi czasie przygotowania do odpoczynku i wstawania
- ❖ Wyzwalanie swobodnych wypowiedzi dzieci w kontaktach indywidualnych z nauczycielką oraz podczas zajęć zbiorowych
- ❖ Wprowadzanie nowych wiadomości podczas zajęć zbiorowych – uprzyśtuwanie treści, sposoby ilustrowania
- ❖ Integracja podczas różnorodnej działalności dzieci
- ❖ W szatni podczas wychodzenia na powietrze
- ❖ Rozmowy indywidualne z dzieckiem
- ❖ Udział nauczycielki w zabawach tematycznych i indywidualnych
- ❖ Śpiew
- ❖ Wzmacnianie działań dziecka

RODZAJE KONTAKTÓW NAUCZYCIELA Z RODZINĄ

- Rozmowy indywidualne w czasie przyprowadzania i odbierania dzieci
- Spotkania w czasie zebrań dla rodziców
- Wspólne przygotowywanie uroczystości i imprez przedszkolnych, np. wigilia, spotkanie wielkanocne, pikniki
- Kontakt telefoniczny (obustronny) w przypadku choroby dziecka lub w razie innej potrzeby

ZADANIA I SPOSOBY ICH REALIZACJI

I PROMOWANIE ZDROWIA PRZEZ TWORZENIE BEZPIECZNEGO I PRZYJAZNEGO ŚRODOWISKA FIZYCZNEGO I SPOŁECZNEGO

1. Okres adaptacyjny dzieci

- Otwartość zespołu pedagogicznego na uczestniczenie rodziców w codziennej pracy przedszkola:
 - Dostosowanie czasu pobytu dziecka w przedszkolu do jego możliwości
 - Możliwość przyniesienia z domu ulubionej zabawki
 - Spotkania przedwakacyjne – możliwość przychodzenia nowych dzieci do przedszkola
 - Wcześniejsze zapoznanie dziecka z otoczeniem przedszkolnym
- Ustalenie racjonalnego rozkładu dnia i jego respektowanie przez wszystkich członków personelu
- Zabawy integrujące poszczególną grupę i całe przedszkole

2. Praca z dziećmi

- Wdrażanie dzieci do zachowania porządku
- Nauka wspólnego korzystania z zabawek i innych pomocy dydaktycznych, współdziałanie w zabawie
- Modlitwa z dziećmi w intencji wszystkich ważnych spraw dzieci i ich rodzin
- Wybór z literatury dziecięcej pozycji, które wskazują na zgodne współdziałanie z innymi dziećmi oraz dorosłymi
 - Zgodna zabawa
 - Wzajemna pomoc
 - Współczucie, życzliwość
 - Koleżeństwo
 - Szacunek do osób starszych, chorych i niepełnosprawnych
 - Praca nad sobą
- Wychowanie do pokojowej postawy wobec innych
 - Odrzucenie zabawek militarnych
 - Zwrócenie uwagi na pokojowe rozwiązywanie konfliktów
 - Częste stosowanie form grzecznościowych
 - Wdrażanie do oglądania przez dzieci wartościowych i pozbawionych agresji filmów i gier komputerowych
- Wspólne oglądanie i omawianie wartościowych filmów

- Uwrażliwianie starszych przedszkolaków na potrzebę opiekowania się młodszymi
 - Spacery i wycieczki
 - Wspólna zabawa
 - Pomoc przy różnych czynnościach samoobsługowych
- Świątowanie urodzin i imienin dzieci oraz osób dorosłych pracujących w przedszkolu
- Zajęcia tematyczne dostosowane do poziomu grup wiekowych
- Angażowanie dzieci w:
 - Przygotowanie przedstawień okolicznościowych
 - Wspólne śpiewy
 - Konkursy
 - Zawody
- Zbliżanie dzieci do środowiska naturalnego i najbliższego otoczenia – spacery, wycieczki, kontakty z przyrodą w różnych środowiskach (park, pole, ogród)
- Kształtowanie nawyków higienicznych i zachowań prozdrowotnych:
 - Kontrolowanie własnego wyglądu
 - Samodzielne ubieranie się i rozbieranie
 - Mycie zębów
- Przekazywanie wiedzy o zdrowym stylu życia, ocenianie zachowań służących i zagrażających zdrowiu
 - Wprowadzanie elementów relaksu
 - Przebywanie na świeżym powietrzu
 - Zachęcanie do zjadania pokarmów niezbędnych dla zdrowia
 - Zwrócenie uwagi na zachowanie ciszy w ciągu dnia
 - Rozmowy na temat: nadmiernego jedzenia słodyczy, długiego oglądania telewizji, niewłaściwego ubierania się, zachowania ostrożności wobec wszystkich urządzeń elektrycznych i odpowiedzialnego korzystania z urządzeń terenowych na placu zabaw
- Poznawanie swojego organizmu
 - Poznawanie możliwości własnego ciała
 - Dbanie o własne zmysły i higienę układu nerwowego: nabywanie umiejętności hamowania własnych reakcji agresywnych, próby negocjowania w sytuacjach trudnych, wyrażanie własnych stanów emocjonalnych w różnych formach werbalnych i niewerbalnych
- Rozmowa z kucharką
- Uczestnictwo w teatryku
- Spotkanie z lekarzem
- Spotkanie z policjantem
- Spotkanie z muzykiem
- Spotkanie ze strażakiem
- Konkurs literacki o św. Michale Archaniele Patronie Przedszkola
- Uwrażliwianie rodziców na nie przyprawdzanie do przedszkola dzieci chorych, ze względu na dobro samego dziecka i innych dzieci

- Informowanie rodziców o chorobach zakaźnych aktualnie występujących w przedszkolu.

II. WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI I ŚRODOWISKIEM RODZINNYM DZIECKA

1. Poznanie dzieci i ich środowiska rodzinnego

- Blższe poznanie rodzin dzieci i ich samych przez rozmowy indywidualne oraz odwiedziny w domach dzieci
- Obserwacja dzieci – informowanie rodziców o sukcesach i niepowodzeniach dzieci
- Rozmowy indywidualne z rodzicami przy różnych okazjach

2. Pedagogizacja i formacja religijna rodziców

- Spotkania ogólne dla rodziców
- Szukanie właściwych rozwiązań wychowawczych, dydaktycznych i opiekuńczych
- Kontaktowanie rodziców ze specjalistami współpracującymi z przedszkolem (logopeda, psycholog)
- Uczestnictwo w Eucharystii
- Udostępnianie literatury i czasopism pedagogicznych, religijnych; kserowanie ciekawych artykułów
- Gazetka o treści religijnej

3. Pozyskanie rodziców

- Kącik dla rodziców (m.in. podziękowania dla rodziców, ogłoszenia, informacje)
- Ekspozowanie prac plastyczno – technicznych dzieci z wszystkich grup
- Udział rodziców i pomoc w organizowaniu uroczystości przedszkolnych (strój, dekoracje, aktorstwo)

III. WYCHOWANIE PATRIOTYCZNE – BUDZENIE ŚWIADOMOŚCI PRZYNALEŻNOŚCI NARODOWEJ

1. Polska nasza Ojczyzna

- Wyjaśnienie symboli narodowych i ich znaczenia (godło, barwy, hymn)
- Rozwijanie zainteresowań pięknem i bogactwem kraju z wykorzystaniem obrazów, albumów, filmów
- Poznanie legend o powstaniu państwa polskiego
 - Udział w teatrykach
 - Słuchanie utworów literackich
- Przygotowanie dzieci do świętowania różnych uroczystości państwowych
- Uwrażliwienie na piękno języka polskiego i zachęcanie do posługiwania się poprawną polszczyzną
- Dostrzeganie piękna i wartości polskiej tradycji, kultury, nauki i sztuki
 - Przybliżanie wybranych postaci bohaterów narodowych
 - Zapoznanie z tradycjami ludowymi: gwara, taniec, przyśpiewki, dzielenie się opłatkiem, choinka, śmigus dyngus, pisanki.

2. Moje miasto

- Budzenie poczucia więzi z najbliższym otoczeniem
 - Rodzina
 - Miejscowość
 - Przedszkole
- Poznanie historii i tradycji własnej miejscowości poprzez:
 - Spacery po okolicy
 - Pogadanki
 - Obserwację roślinności i ukształtowania terenu
 - Słuchanie opowiadań
 - Składanie kwiatów i zapalanie zniczy na grobach nieznanym żołnierzom
- Poznawanie historii i kultury stolicy Polski
 - Wycieczka – oglądanie i zwiedzanie zabytków
 - Słuchanie opowiadań i wierszy
 - Pogadanki
 - Czytanie opowiadań pt. „Legendy warszawskie”
 - Prace plastyczne
 - Gazetki z wykorzystaniem pocztówek i zdjęć

Nasze Wartości – w Programie Wychowania

Wśród wielu wartości, które w wychowaniu prawego Człowieka i dobrego Chrześcijanina można, a nawet trzeba wziąć pod uwagę wybrałyśmy w naszym przedszkolu te, które pomogą dziecku odkryć niezwykłość i indywidualizm swego istnienia oraz możliwości własnego rozwoju, a także pozwolą mu "doświadczyć" i pokochać Boga jako Najwyższą Wartość, a co za tym idzie - drugiego człowieka. Aby osiągnąć ten cel ustaliłyśmy następującą hierarchię wartości ważnych dla wychowania w naszym przedszkolu:

1. **BÓG** - Ten, który jest Tajemnicą, celem i sensem naszego życia, Najwyższą Wartością "Ten, od Którego wszystko pochodzi, w Którym żyjemy, poruszamy się i jesteśmy";
2. **MIŁOŚĆ** - wyrażona w przykazaniu miłości, które dał nam Jezus Chrystus; można ją rozpatrywać w trzech płaszczyznach:
 - * **Miłość Boga** - przez kształtowanie ducha modlitwy, życie sakramentalne i wiarę w codzienności,
 - * **Miłość człowieka** - wychowanie do przebaczenia, szacunku, akceptacji i tolerancji;
 - * **Miłość siebie** - akceptacja siebie takim jakim się jest, wiara we własny rozwój.
3. **PRAWDA** - życie w prawdzie, mówienie o czymś co jest zgodne ze stanem faktycznym, z rzeczywistością, niekłamanie, szczerłość, samoświadomość.
4. **DOBRO** - jako wartość uniwersalna odnosi się do człowieka i całego świata stworzonego. - to pozytywne działanie człowieka, dążenie ku szczęściu; łagodność;

5. **GODNOŚĆ** - znajomość swojej wartości jako człowieka i jako jednostki "wiem kim jestem";
6. **WOLNOŚĆ** - poszanowanie dla ludzkich wyborów; odpowiedzialność za swoje wybory; nie wolność od zasad i norm lecz wolność ku wartościom.
7. **PATRIOTYZM** - rozumiany jako miłość do ojczyzny (poznawanie jej krain geograficznych, dostrzeganie piękna ojczystego miejsca); - poszanowanie jej historii, opowiadanie się za prawdą; rozpoznawanie i poszanowanie symboli własnego kraju, miejscowości (godło, flaga, barwy narodowe, hymn, herb miasta); - dostrzeganie piękna i wartości sztuki i dorobku polskiej nauki i kultury.
8. **SZACUNEK** - okazywanie szacunku członkom rodziny, osobom z bliskiego otoczenia; poprawne, pozytywnie nacechowane relacje z drugim człowiekiem; - utrwalanie form grzecznościowych; poszanowanie pracy;
9. **PIĘKNO** - kształtowanie wrażliwości na Boga, człowieka, przyrodę, muzykę, sztukę; umiejętność rozróżniania piękna od brzydoty (pomoc w wybieraniu dobrych wartości); kształtowanie delikatności, estetyki, czystości.

Uczestnicy Procesu Wychowawczego Wychowanek – Sylwetka

Wszystkie działania wychowawcze będą zmierzać do tego, aby wychowanek przedszkola był:

1. Człowiekiem: uczciwym, prawym, dobrym, szanującym siebie i innych, który kieruje się w swoich wyborach Najwyższą wartością, jaką jest Bóg i wybierającym dobro innych, dążącym do wolności, znającym i akceptującym swoją wartość jako osoby, rozwijającym swoje dary i talenty,
 2. Prawdziwym chrześcijaninem,
 3. Patriotą,
 4. Przygotowanym do nauki w szkole,
 5. Odpowiedzialnym rodzicem.

Wychowawca – Ideal

- Być człowiekiem, to znaczy godnie żyć.
- Człowiek nie jest rzeczą, ale osobą.
- Człowiek może powiększać i pomniejszać swoją godność.
 1. Kochający i szanujący wychowanka,
 2. Empatyczny,
 3. Uczciwy i godny zaufania,
 4. Wrażliwy,
 5. Wrozumiały,
 6. Posiadający umiejętność słuchania,
 7. Konsekwentny - wymagający najpierw od siebie, potem od wychowanka,
 8. Otwarty.

Ks. Bronisław Markiewicz tworzył zasady dla swojego systemu wychowawczego. W spotkaniu wychowawcy z wychowankiem w procesie wychowawczo dydaktycznym dochodzi do głosu wiele procesów psychicznych

związanych z przeżyciami, postawami i zachowaniami. Wychowawcy mogą na nie pozytywnie wpływać tylko wtedy gdy będą kierować się w swoim życiu miłością, która jest wytyczną następujących zasad postępowania:

- **Zasada prawdy** – wymaga od wychowawcy tego, aby cała jego postawa życiowa przeniknięta była prawdą płynącą z wnętrza. Ma on dążyć całym sobą do prawdy, być jej świadkiem i poprzez to do niej prowadzić;

- **Zasada dobra dziecka** – wymaga od wychowawcy postawienia dziecka, jego wszechstronnego rozwoju jako bezwarunkowego motywu i działania wychowawczego na wszystkich etapach jego wzrastania;

- **Zasada przykładu** – wynika z przekonania, iż wszelkie wartości, ideały, postawy i umiejętności jakie prezentuje swoją osobą wychowawca stają się rzeczywistą treścią przekazu w procesie wychowawczym;

- **Zasada projekcji pedagogicznej** – wymaga od wychowawcy spojrzenia na powierzone mu dziecko jego oczami, po to by zyskać zaufanie i otwarcie dziecka. Jest ono warunkiem zaistnienia wpływu wychowawczego;

- **Zasada więzi emocjonalnej** – wymaga od wychowawcy umiejętności wczuwania się w potrzeby dziecka – empatii, pozwolenia by doświadczyło, że jest kochane. Utrzymanie bezpośredniego, ciepłego i serdecznego kontaktu jest warunkiem rozumienia przeżyć dziecka, jego pragnień. By to urzeczywistnić wychowawca musi posiadać dojrzałą osobowość, dobrze znać i spostrzegać samego siebie;

- **Zasada poszanowania osobowości wychowanka** – wymaga od wychowawcy szacunku dla niepowtarzalnej osobowości każdego wychowanka. Wymaganie to jest ważnym elementem etyki pedagogicznej, wynika z Konwencji Praw Dziecka. Ponadto, a nawet ponad wszystko godność, każdego człowieka, również dziecka zasada się na Bogu, który stworzył człowieka na swój obraz i podobieństwo i powołał go do świętości poprzez dążenie do wzrostu w łasce Bożej i miłości Boga i bliźniego;

- **Zasada profesjonalizmu w wychowaniu** – wymaga od wychowawcy kompetencji zawodowych, fachowości, skuteczności podejmowanych działań, własnej dojrzałości w realizacji procesu wychowawczo – dydaktycznego.¹ Bł. Bronisław Markiewicz przyznawał szczególną rolę kompetencjom praktyczno – moralnym, na które składają się kompetencje interpretacyjne, moralne, komunikacyjne determinujące jakość i rodzaj kontaktu nauczyciela z dzieckiem, a także decydujące o jego możliwościach wychowawczych. Zajmują nadrzędną pozycję wobec kompetencji technicznych, które nie są w pełni autonomiczne, a jednocześnie są niezbędne w całościowo rozumianym procesie edukacyjnym.

- **Zasady uczestnictwa rodziców**

Biorąc pod uwagę rolę jaką pełni rodzina w wychowaniu realizacja niniejszego programu zakłada ścisłą współpracę z rodzicami decydującymi się postać swoje dziecko do przedszkola preferującego wychowanie w duchu wartości chrześcijańskich. Wymaga od rodziców przykładu życia chrześcijańskiego, opartego na wierze i czynnym jej praktykowaniu.

¹ Zob. Cz. Kustra, Podstawy michalickiego systemu wychowania, Michalineum 2009r., s. 62-64.

W związku z tym zaprasza rodziców do:

- wspólnej modlitwy, udziału w Eucharystii, pogłębiania swojej wiedzy religijnej poprzez rekolekcje, dni modlitewne, spotkania z ludźmi dzielącymi się własnym doświadczeniem wiary, a także do własnej formacji w tym zakresie;
- współdziałania w tworzeniu rodzinnej atmosfery, czynne włączanie się w organizowanie uroczystości przedszkolnych;
- współpracy z wychowawcą w celu wspierania osiągnięć rozwojowych dzieci i łagodzeniu trudności;
- prowadzenia obserwacji rozwoju swojego dziecka;
- rozwoju własnych umiejętności wychowawczych poprzez udział w warsztatach, spotkaniach ze specjalistami;
- towarzyszenia dziecku w adaptacji i całym realizowanym przez przedszkole procesie wychowawczo – dydaktycznym.